

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4688 van 11 december 2007
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Tsjechische nationaliteit, op 24 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 5 september 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco Mr. C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker werd geboren te Praag op 3 november 1980 en heeft de Tsjechische nationaliteit.

Op 18 januari 1999 vroeg verzoeker een eerste maal het statuut van vluchteling aan. Op 21 juni 1999 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Op 18 augustus 2000 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 25 augustus 2000 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de aanvraag.

Op 21 maart 2002 diende verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 28 maart 2002 werd deze aanvraag afgesloten door de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die hiermee de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 maart 2002 bevestigde.

Op 3 april 2007 diende verzoeker een aanvraag tot vestiging in als zelfstandig krantenbedeler. Op 5 september 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt werd gemotiveerd:

“ heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige: betrokkene oefent een economische activiteit uit op een bijkomstige en/of marginale wijze. Uit de overgemaakte overeenkomst inzake folderbedeling blijkt dat betrokkene folders dient te verdelen in een beperkte regio. Dergelijke zelfstandige activiteit dient als marginaal en/of bijkomstig te worden beschouwd.”

2. Onderzoek van het beroep.

Verzoeker voert een schending aan van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) juncto artikel 45 e.v. van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: KB van 8 oktober 1981).

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 40 van de Vreemdelingenwet en artikel 45 van het KB van 8 oktober 1981. Verzoeker diende een aanvraag in als zelfstandig krantenbedeler. Hij heeft deze beginnende zelfstandige activiteit effectief kunnen verwezenlijken en heeft alle nodige formaliteiten in orde gebracht, zoals de aansluiting bij het sociaal verzekeringsfonds X. Het is logisch dat een beginnende zelfstandige activiteit niet enorm rendabel is, maar verzoeker stelt te hebben aangetoond dat de activiteit uitbreidbaar is en maandelijks een som van +/- 600 euro opbrengt, wat slechts 30 euro minder bedraagt dan het leefloon voor een alleenstaande. Het is dan ook onjuist deze activiteit als marginaal en bijkomstig te beschouwen en aldus te stellen dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten op het recht op vestiging.

Artikel 40, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“Voor de toepassing van deze wet wordt onder E.G.-vreemdeling verstaan, iedere onderdaan van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen die verblijft in of zich begeeft naar het Rijk en die:
1° hetzij er een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uitoefent of voornemens is uit te oefenen;”*

Betrokken artikel is een omzetting van de Europeesrechtelijke bepalingen inzake het vrij verkeer van personen. Uit de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen blijkt dat de Europese regelgeving het vrij verkeer waarborgt aan personen die een reële en daadwerkelijke bezigheid van economische aard verrichten of wensen te verrichten. Ook deeltijdse arbeid waarbij een inkomen wordt ontvangen dat lager is dan het gewaarborgde minimumloon, kan reële en daadwerkelijke arbeid uitmaken, met uitsluiting van werkzaamheden van zo geringe omvang dat zij louter marginaal en bijkomstig blijken (Hof van Justitie, Levin, nr. 53/81, 23 maart 1982).

Verzoeker moet dus aantonen dat hij een daadwerkelijke bezigheid van economische aard verricht die niet louter marginaal en bijkomstig is. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als zelfstandige instaat voor de kranten- en folderbedeling. Om dit te staven legde verzoeker op 14 juni 2007 een contract met de firma X neer en het bewijs van aansluiting in de hoedanigheid van folderbedeler in hoofdberoep bij het sociaal verzekeringsfonds X. Uit het contract blijkt dat het een contract van onbepaalde duur betreft en dat de activiteiten verder uitbreidbaar zijn. Op 9 augustus 2007 legt verzoeker nog het bewijs van zijn inkomsten neer, waaruit blijkt dat hij maandelijks iets meer dan 600 euro verdient met zijn activiteiten. Het is kennelijk onredelijk om hieruit af te leiden dat “een dergelijke zelfstandige activiteit als marginaal en/of bijkomstig beschouwd dient te worden”. Verzoeker heeft wel degelijk aangetoond ‘een werkzaamheid anders dan in loondienst’ uit te oefenen, die een reële en daadwerkelijke arbeid uitmaakt. De bestreden beslissing schendt aldus artikel 40 van de Vreemdelingenwet en artikel 45 van het KB van 8 oktober 1981.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van X door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2007, tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en zeven door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.